

P. I. C. PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 128 (a)
A'DAM, GEM. GIRO C 2985

Dit persmateriaal wordt
aan belangstellenden
gratis toegezonden.

Stuur ons uw vrijwillige
bijdrage.

DOELSTELLING:

De ontwikkeling van het kapitalisme voert tot steeds heviger crisissen, welke in steeds groter werkloosheid en telkens diepere ontwringing van het productieapparaat hun uitdrukking vinden, waardoor miljoenen arbeiders buiten de productie staan en aan de uit-hongering zijn prijsgegeven. De thans op den voorgrond tredende rationalisatie van het be-drijfsleven versnelt het tempo van deze ontwikkeling.

De toenemende verarming en de steeds groeiende onzekerheid van bestaan dwingen de arbeidersklasse den strijd voor de communistische productiewijze aan te binden. De groepen van Internationale Communisten hebben de arbeiders in dezen strijd op het gebied van de leiding van productie en distributie volgens algemeen geldende, maatschappelijke regels ZELF ter hand te nemen, om zoo DE ASSOCIATIE VAN VRIJE EN GELIJKE PRODU-CENTEN te verwezenlijken.

De groepen van Internationale Communisten zien den wezenlijken vooruitgang der arbeidersbeweging in de ontwikkeling van het zelfbewustzijn der arbeiders. Daarom plaatsen ze zich tegenover de leiderspolitiek van de parlementaire partijen en van de vakbeweging en stellen de leuzen:

**ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HANDEN DER BEDRIJFSORGANISATIE'S!**

AAN ONZE LEZERS!

Onze oproep om een bijdrage voor de afvaardiging naar het congres van de Deutsche Unionsbeweging heeft bij onze lezers meer weerklank gevonden, dan we hadden durven verwachten. In een paar dagen liep een bedrag van F 104,85 binnen. Dit resultaat stemt tot tevredenheid, omdat daaruit een warme belangstelling voor de beweging blijkt. De ingekomen gelden zijn als volgt verbruikt:

2 passen (met foto's).....	F 5,70
2 reizen Berlijn.....	80,-
Onkosten in Berlijn.....	6,30
Totaal	F 92,-

Er is dus nog een overschot van F 12,85, wat wij verzoeken voor de uitgave van het PIC te mogen gebruiken. Ook zijn nog toezeggingen op latere termijn gedaan. Deze zijn nu voor het eigenlijke doel niet meer nodig. Maar toch stellen we het zeer op prijs, als deze toezegging toch nog worden afgedragen, maar nu als vrijwillige bijdrage voor het PIC. Het publiceeren van de groote hoeveelheid materiaal inzake de program-critieken op de Deutsche beweging heeft ons aardig in de schulden gewerkt. We zitten nu met een kleine F 100 schuld. We vragen daarvoor geen extra bijdrage, omdat we het vertrouwen hebben, dat we deze moeilijkheid in de loop van de tijd wel weer te boven komen. Als de gewone bijdragen blijven vloeien, dan zal de boel wel weer marcheeren.

Zodals uit het verslag van het congres zal blijken, hebben we alle reden tot tevredenheid met de afloop. Het was niet alleen van betekenis voor Duitsland, maar ook voor Holland, in het bijzonder voor onze groep. Dit congres heeft de overtuiging gebracht, dat wij hier geen zins "geïsoleerd" in de klassenstrijd staan. Ieder op het congres voelde de juistheid van de woorden van een onzer afvaardigden, toen hij verklaarde: "Wij zijn een deel van de Deutsche Unionsbeweging. Wij zijn een deel van jullie. Jullie bent een deel van ons. We vormen samen een Geheel."

Januari 1931. Nr. 1.

De nauwere aaneensluiting van de revolutionaire Unionsbeweging in Duitschland.

Hieronder willen we een soortement verslag geven van het gecombineerde congres van de A.A.U. en de A.A.U.E., dat van 23 tot 27 December '31 in Berlijn gehouden werd en dat tot taak had, de beide organisaties te doen samenmelten, om een krachtiger front van de Unionsbeweging te formeeren. Het komt er daarbij niet in de eerste plaats op aan, precies weer te geven, wat Jan, Piet en Klaas daar gezegd hebben, maar we gelooven, dat onze lezers meer baat hebben van een totale samenvatting, die in het bijzonder de groote lijnen naar voren brengt.

Aangaande de organisatie van het congres dient eerst opgemerkt te worden, dat hierbij de noodige voorzorgen genomen moesten worden, in verband met het feit dat we in het "meest democratische land ter wereld" waren. De toestand was n.l., dat bij "noodverordening" bepaald was, dat tot 3 Januari geen openbare vergaderingen gehouden mochten worden, met zoo min als optochten, ja het verspreiden van strooibiljetten was zelfs verboden. Alleen huishoudelijke vergaderingen waren toegestaan en de zaalhouders hoefden van dergelijke bijeenkomsten geen aangifte bij de politie te doen. Deze opvatting van de democratie wordt in Duitschland met de welluidende naam "Godsvrede" betiteld.

Het herseningscongres was dus krachtens z'n samenstelling van verschillende organisaties onwettig. Er waren 30 afgevaardigden uit de afdelingen der beide organisatie's met stemrecht, verder vertegenwoordigers van de besturen der organisaties (die hadden geen stemrecht), verder buitenstaanders, zooals vertegenwoordigers van de Raden-pers, belangstellenden, een afgevaardigde uit Tsjecho-Slowakije en twee afgevaardigden van de G.I.C. - Holland. In totaal 80 personen. Deze werden nu allen fluks tot leden van de A.A.U. gemaakt, een maatregel, die achteraf inderdaad niet overbodig bleek, omdat de politie toch de lucht van deze bijeenkomst gekregen had en ons met een bezoek vereerde. Als goede staatsburgers hielden we echter slechts een huishoudelijke bijeenkomst en we hadden het niet in de zin, ooit iets onwettigs te doen.

Donderdagavond 23 Dec, begon de bijeenkomst met het voorlezen van verschillende begroetingschrijven van buitenlandse groepen, n.l. van de "Linkse Communisten in Hongarije", de Groep "Spartacus" uit Frankrijk en de "Groep van Unionisten" in Chicago (Amerika). Daarna kon aan de eigenlijke agende begonnen worden, die als volgt luidde:

1. De economische en politieke toestand.
2. Het vereenigingsontwerp van de programacommissie:
  - a. Het wezen der Union, b. De taktiek.
3. Organisatorische aangelegenheden.
  - a. Berichten van de afdelingen in het rijk, b. De pers en de financiën, c. D.V.R.U.K. (steun aan politieke gevangenen), d. Verkiezingen der verantwoordelijke afdelingen.

2.

(In de Unionsbeweging worden op de congressen geen functionarissen benoemd. Het gaat zoo, dat bijv. Berlijn aangewezen wordt om de krant uit te geven, Midden-Duitschland bijv. als centraalpunt van de organisatie, Frankfurt bijv. voor internationale verbindingsen, enz. De betreffende afdelingen organiseren het hun opgedragen werk en deze afdelingen zijn dan ook als geheel voor de gang van zaken verantwoordelijk. De functionarissen worden zodoende niet voor een vaste tijd gekozen, maar zijn door hun afdeling direct afzetbaar).

De economische en politieke toestand.

Jammer genoeg konden we de beschouwingen over de politieke en economische toestand niet bijwonen, doordat we onze passen niet zoo vlug hadden als wij wenschelijk was. Zodoende moesten we de eerste bijeenkomst verzuimen. Door informatie konden we echter toch wel een beeld van de heerschende opvattingen vormen. Wat de economische toestand betreft, is men vast overtuigd van een nog dieper doorgvreten van de crisis, zoodat nog meer arbeiders uit het bedrijfsleven geslingerd worden en de midden-groepen nog verder van hun bestaansbodem worden losgerukt. Men rekent niet met nog eenigerlei mogelijkheid van economisch herstel. Dit is "de absolute crisis". Naar onze opvattingen zien ze de toestand te veel van Duitsch standpunt en meten ze het wereldkapitalisme te veel naar de toestand in Duitschland af. Wij zien echter een tijdelijk herstel echter mogelijk, als de bourgeoisie de weg van het staatskapitalisme opgaat.

Hoe dit ook zij, de algemeene opvatting is die van "de absolute", van "de laatste" crisis. Toch achten ze een werkelijk revolutionaire beweging in Duitschland voorloopig uitgesloten, omdat de arbeidersklasse volkomen neergealagen is en zich onmachtig voelt, iets te beginnen. Men was dan ook vast overtuigd, dat de nieuwe algemeene loonsverlaging, die met Januari '33 ingaat en de nieuwe verlaging van werklozen-uitkeering, die tegen Februari is aangekondigd, er zonder slag of stoot doorkomen. Een mogelijkheid aan te slaan tot massale actie van de arbeiders zou gegeven zijn, als de Hitlerianen de aanval zouden openen. Maar deze kunnen hun doeleinden langs "wettelijke weg" verwezenlijken en bovendien weten ze, dat ze door een openlijke aanval geslagen zouden oproepen, die ze waarschijnlijk niet kunnen bezweren. En dus beginnen ze daar niet aan.

Wel is de atmosfeer zwaar geladen. De spanningen nemen toe, maar explosies in de een of andere richting zullen voorloopig uitblijven. Maar als ze komen zullen ze massaal zijn.

Het wezen der Union en de taktiek.

Over de taktiek kunnen we heel kort zijn, omdat... zij geen punt van discussie uitmaakte. Jarenlang is over de taktiek heftig edebatteerd en voltrok zich op dit punt splijting na splijting. En nu plaatste men zich onvoorwaardelijk op de klasse taktiek, zooals deze zoo schitterend in de derde stelling van het programontwerp is geformuleerd. We wezen er vroeger reeds op: de klassetaktiek komt als voldragen vrucht uit de voorafgaande periode van zoeken naar de grondslagen der klassebeweging. Men acht het nu eigenaardig, dat men zoo'n eenvoudige waarheid niet vroeger vonden kon.

Het wezen der Union nam echter een lange debatten in beslag. Hier botsen de inzichten op elkaar. Het was de oude kwestie, of de Unionleden nog lid mochten zijn van een politieke groepeerings, of niet. De A.A.U. wilde leden van de K.A.P.D. (die praktisch niet meer bestaat) in de Union opnemen, terwijl de A.A.U.E. dit van de hand wees. Onze afgevaardigden van de G.I.C. zetten hierbij hun standpunt uiteen, dat onze lezers uit de P.I.C. reeds kennen. Ten slotte werd een commissie benoemd, die een samenvatting van de besprekingen formuleerde. Ze luidde als volgt:

"In principe moet de Union, als in de breede massa's verankerde organisatie van de klassenstrijd, de mogelijkheid tot groepeerings van verschillende opvattingen toestaan, voor zoover ze op de bodem van de Unions- en Radenbeweging staat, omdat er geen remmingen in de weg gelegd mogen worden aan de vooruitgang van de revolutionaire gedachte.

Deze groepeerings zijn het resultaat van het op en neer gaan der revolutionaire bewegingen. In de opgaande beweging zullen ze een voortdrijvend karakter hebben. In de eriode van neergang gaat de strijd om het behouden der Radenbeweging en t hooghouden van het revolutionaire principe tegen de nederlaagstemming en de daaruitvoortvloeiende stravingen, het rad der geschiedenis terug te draaien."

Deze formuleering werd door de A.A.U.E. onvoldoende geacht. Ze trok zich even terug en kwam na een kwartier met de volgende samenvatting:

"Het zelfstandig bestaan van een partij of een politieke groepeerings is echter niet noodzakelijk, omdat de Union als historisch gebonden beweging met revolutionaire inhoud alle opkomende halfheden en zwakheden in de steeds nieuwe situatie uit eigen kracht overwint.

Dit reinigingsproces, waarbij aan de minderheden het volle recht van meningsvrijheid in het raam der organisatie wordt verzekerd (door de groepen, B.O.'s, distrikten, discussie-organen enz.) voltrekt zich organisch op grondslag van het radenbeginsel.

Zou de Union in het verloop der beweging vervlakken, en daarmee tot een rem der revolutionaire beweging worden, dan zou het onmogelijk zijn, helpend te willen ingrijpen, door het scheppen van aparte organisaties."

De stemming over beide formuleerings had tot resultaat, dat het voorstel der A.A.U.E. werd aangenomen. De A.A.U. verklaarde, zich hierbij neer te leggen, doch behield zich het recht voor, ook verder binnen de organisatie voor haar zienswijze te strijden.

Organisatorische aangelegenheden.

Omtrent dit punt kunnen we kort zijn, omdat het de meer interne kwesties raakt. Alleen moet een algemeen gezichtspunt naar voren gehaald, omdat de conferentie een oogenblik dreigde uiteen te spatten op de kwestie centralisme-federalisme. De A.A.U. zette haar standpunt inzake de bevoegdheden der cen-

trale besturen uiteen, waarbij duidelijk om de hoek kwam kijken, dat de verschillende afdelingen tot op groote hoogte de uitvoerende organen der centrale lichamen moesten zijn, omdat volgens haar alleen op deze wijze een strijdbaar front gevormd kon worden. In verband daarmee werd ook een meer centrale beschikking over de gelden der organisatie verlangd. De A.A.U.E. trad hier scherp tegen op en verlangde een groote scheiding van functies in ieder met eigen middelen en onafhankelijke werkingsfeer.

De delegatie van de G.I.C. gooide hier wat olie op de golven door er op te wijzen, dat hier de traditie ~~xxxxxxx~~ aan het woord was. Zoals ieder zijn erfelijke belasting met zich rondraagt, waardoor de scherpte van zijn blik verduisterd wordt, zoo leven nu zoowel bij de A.A.U. als bij de A.A.U.E. oude tradities op. De A.A.U.E. werd door haar strijd tegen de leidersdictatuur in de tegenovergestelde hoek gedrukt, een zeer begrijpelijk verschijnsel, en ze ging daarbij zoover, dat ze de leiding op zich zelf voor schiedelijk hield. Zij nam toch het besluit, om geen besluiten meer te nemen, waaraan de enkele afdelingen gebonden zouden zijn. Zij kwam tot de autonomie van de enkele groepen. Zij wilde organisatie zijn maar de consequentie van de organisatie niet aanvaarden, maar doordat ze aan de praktische klassenstrijd deelnam, kwam ze tot het inzicht, dat dit niet ging en zoo voltrok het reinigingsproces zich hier, door de verschillende leidersgarnituren van klein formaat, die zich aan de klasse-discipline niet konden onderwerpen, van zich af te stooten.

Aan de andere kant heeft de A.A.U.D. een verleden juist door haar vroegere verbinding met de K.A.P.D. Want deze verbinding betekende niet anders, dan dat de leiders van de partij de gedragslijn voor de Union zouden bepalen. De leiders waren de wakers voor de "reinheid".

Het nieuwe in de situatie is, dat nu zoowel de A.A.U. als de A.A.U.E. zich onvoorwaardelijk op het standpunt van de klassepolitiek, op de zelfstandige leiding van de massa's zelf, plaatsen en dit opent nu tevens de mogelijkheid de organisatorische vraagstukken vanuit breeder gezichtspunt te zien. Tot nu toe ging het er om, of men zich verklaarde voor een organisatie met centrale bevoegdheden of voor autonome groepen. Maar nu de klassepolitiek het uitgangspunt voor ons handelen is, gaat het niet meer om een keus uit deze twee. De aktiviteit om de strijd op klassebasis te brengen, verlangt een aanzienlijke zelfstandige beweging der afzonderlijke groepen, maar tegelijk kunnen centrale bevoegdheden, die de organisatie als geheel op bepaalde punten in de strijd kunnen gooien, de stootkracht van de organisatie slechts vergroeten. We kunnen natuurlijk niet met recepten komen, ja, dat kan jullie zelf ook niet, omdat de wederzijdsche verflechting, de organische samenhang der deelen, alleen door de praktische strijd opgelost kan worden.

De hoofdzaak waar het hier op aan komt is, dat we allen moeten inzien, dat bij de oplossing van deze vraagstukken, het verleden nog bij ons nawerkt. Daarom moeten we alle kwesties nieuw stellen en zooveel mogelijk onze oude huid afstooien. We moeten ons niet laten leiden door het oude twistpunt centralisme-federalisme, maar ons enkel laten dragen door de eischen, die de klassepolitiek stelt.

Het verdere verloop van het congres bewees, dat men de juistheid van deze kalmeerende beschouwing doorvoelde. De beraadslagingen werden tenminste in rustiger sfeer gevoerd en men kon tot een gemeenschappelijke opvatting geraken zonder tot "compromissen" te komen. Naar onze opvatting zal de dagelijkse praktijk zelf de correcties aanbrengen om de nemmingen der verouderde probleemstelling inzake de organisatorische structuur te overwinnen. Hiermede hebben we de voornaamste punten die voor onze lezers van belang geacht kunnen worden, weergegeven. Definitieve beslissingen konden op dit congres niet genomen worden, omdat alle voorstellen inzake de vereeniging der beide Unionen nog aan een referendum onderworpen moeten worden. We gelooven echter, dat het referendum de op het congres genomen besluiten niet slechts zal bevestigen. Daarmee is de organisatorische versmelting der beide Unionen een feit. Een belangrijke Union, de "Spartacusgroep", heeft niet aan de besprekingen deelgenomen, maar er zijn aanwijzingen, dat deze Union zich in de andere zal oplossen, zodra de versmelting der A.A.U. en A.A.U.E. tot stand gekomen is.

Ten slotte willen we nog mededeelen, dat een nieuw theoretisch tijdschrift door de Unionen uitgegeven zal worden, waarvoor we al bij voorbaat de belangstelling vragen. Zodra de noodige voorbereidingen getroffen zijn, doen we daaromtrent nadere mededeelingen.

De Hollandsche delegatie in Berlijn.

Onze ladelijke bijeenkomst van de G.I.C. op 13 December '31 in Leiden had de afgevaardigden naar Berlijn in het bijzonder de opdracht gegeven, de samenhang van de klassetaktiek en het klassedoel onder de aandacht der Duitsche makkers te brengen. Het is een bekend feit, dat een verandering in de opvattingen omtrent de taktiek, omtrent de strijdwijze van de arbeidersklasse, tevens ook een verandering in de doelstelling, in de opvattingen omtrent de doorvoering van het communisme met zich brengt. Hoewel taktiek en doel elkaar dus wederkeerig bepalen, beteekent dit gezinsins, dat de veranderingen zich gelijktijdig vollrekken. Ook op dit gebied oefent de traditie haar werking uit. En zoo konden we in Duitschland bijv. vaststellen, dat taktiek en doel ongelijkmatig groeien. De opvattingen omtrent de klassenstrijd namen duidelijk de richting, dat de arbeiders de versplinterende geest der organisaties moeten overwinnen, door alle organisaties van de leiding der klassenbeweging uit te sluiten, door de arbeiders als bedrijfsseenheden door middel van hun Raden de strijd te doen voeren, terwijl daarentegen t.o.v. het doel weinig vorderingen worden gemaakt. Men kijft steken in een kluister op Rusland, dat dan als voorbeeld geldt, hoe het niet moet. Maar aan positieve opvattingen hoe het wel moet komt heel weinig voor den dag. Er gaapt een opening tusschen de middelen en doel. Daarom gaf onze Leidsche bijeenkomst ons de opdracht deze kwestie in Duitschland aan de orde te stellen.

Nu hebben we dit punt in het P.I.C. meermalen behandeld, zoodat we hier nu willen volstaan met het weergeven van de voornaamste gezichtspunten, zoodat deze in Berlijn werden aangevoerd. Onze afgevaardigde argumenteerd ongeveer als volgt:

Wanneer we ons afvragen wat het wezenlijk nieuwe is in onze huidige taktiek, dan is het dit, dat we de arbeiders in de strijd als klasse door hun Raden willen samenvatten, waarmee ze hun organisatorische versplintering dat erfstuk der afgelopen periode van opgaand kapitalisme, overwonnen hebben. Er is bij ons een diepgaande verandering in de opvatting omtrent de betekenis van partijen en vakverenigingen, zooals we die vroeger hebben gehad. Dienovereenkomstig moeten we daarom ook een nieuwe opvatting in de doelstelling krijgen.

Dat dit noodzakelijk is, blijkt duidelijk uit de rol, die we vroeger aan deze organismen hebben toegekend. We hadden allemaal, de een meer, de ander minder, de opvatting, dat het doel van de arbeidersklasse bestond in de opheffing van het privaatbezit aan productiemiddelen, om deze in staatsbeheer te nemen. Bij deze doelstelling paste dan de beheersching van het staatsapparaat door de revolutionaire politieke partij en de beheersching der massas door middel van de vakverenigingen, om de productie te regelen. Partijdictatuur en een door een paar "generaals" geregeerde massa waren de noodzakelijke schakels ter verwezenlijking van het communisme. Het ligt voor de hand, dat we met de overgang naar de klassenpolitiek tegelijk met deze opvatting van het communisme afrekenen. Wie aan de oude doelstelling vasthoudt, heeft niet het recht, de partijen en vakverenigingen te bestrijden, want ze vervullen dan een noodzakelijke functie in dit "communisme". En omgekeerd, wie deze organismen nu bestrijdt, kan ook geen functies voor ze hebben in het communistische bedrijfsleven. Daarom eischen we: Alle macht aan de raden. De productie in handen der bedrijfsorganisaties.

De Radenbeweging is door de klassenstrijd zelf tot het inzicht gekomen, dat alleen de zelfbewuste en zelfbeschikkende klasse zooveel kracht kan ontwikkelen, om het kapitalisme omver te werpen. Zij weet uit ondervinding, dat alle leiderspolitiek en alle acties, die in deze geest gevord worden, in de tegenwoordige tijd van geconcentreerd kapitaal niet de noodzakelijke klassekracht kunnen ontketenen en daarom van nederlaag tot nederlaag, van ontgoucheling tot ontgoucheling voeren. En daarom weet ze, dat de arbeiders alleen in een Radenbeweging aan de macht kunnen komen.

Maar wat is de taak van de raden als ze eenmaal tot de macht gekomen zijn? Ze zullen de productie moeten ordenen. Maar hier staan we tegenover een nieuwe economie met haar eigen bewegingswetten. De heerschende proletarische klasse moet weten, hoe ze de beschikking over de productiemiddelen behoudt, d.w.z., hoe ze de economische macht moet gebruiken. Naar onze overtuiging kunnen de arbeiders de beschikking over de productiemiddelen alleen behouden als het heele bedrijfsleven zich beweegt op de grondslag van het gemiddelde maatschappelijke arbeiduur, als dit de grondslag voor ledere berekening in productie en distributie is. Is dit niet het beeld,

ZONDER EEN BEHOORLIJKE TECHNISCHE UITRUSTING
BEGINT MEN IN DE TEGENWOORDIGE TIJD

8.

NIETS!

Hiermede willen we een oogenblik uw aandacht vragen voor een technische kwestie, die in werkelijkheid een financiële is. De Groep AMSTERDAM van de G.I.C. wordt in haar werkzaamheid inzake de dagelijkse propaganda telekens weer belemmerd, doordat we ons de noodige technische hulpmiddelen niet kunnen aanschaffen. Reeds meermalen wilden we een circulaire ontrent de dagelijkse strijd verspreiden (bijv. Enschedé, de stempelstaking in A'dam enz), maar we waren daar technisch niet toe in staat. We hebben daarom besloten, ons nog een VERMENIGVULDIGINGSAPPARAAT op arbetaling te kopen, indien voldoende makers ons daarbij financieel helpen. Als we 20 makers hebben, die zich verbinden, wkelijks 25 aan ons af te dragen, dan kunnen we van wal steken. Die 20 man moeten te vinden zijn! Men verbindt zich tot wederopzeggings toe. Kan iemand het niet volhouden, dan valt ie natuurlijk af en we moeten naar iemand anders ontzien. Wat de betaling betreft, dit is wel het gemakkelijkste, als men bijv. F 1 per maand op onze Girorekening stort. De overdrachtskosten zijn dan maar 5 cent. (Groep A'dam v/d G.I.C.)

DIT OPZENDEN AAN H. Canne Meijer, Transvaalstr. 125, A'dam.O.

Hiermede verklaar ik me bereid tot wederopzeggings toe een geregelde bijdrage te geven aan de Groep A'dam van de G.I.C. voor het aanschaffen van een duplicator.

Wkelijksch bedrag.....
Maandelijksch bedrag.....

Naam: ...
Adres:

VERANTWOORDING DER GELDEN VOOR BERLIJN: N.N. te A.F 10, Th.M. te A.F 2,50, L.J. te Z.F 5, P.v.A. te L.F 5,55, G.D.J. te D.F 10, T.S. te A.F 2,80, G.v.R. te B.F 1, J.v.R. te B.F 2,50, J.C.D. te B.F 10, G. te E.F 5, A.P. te A.F 10, K. te R.F 1, E.R.M. te A.F 2,50, J.G. te A.F 1, H.L. te L.F 1, I.S-K te Den H. F 2,50, T. te B.F 5, W te H.F 10, Op steunlijst F 11,50.

VRIJWILLIGE BIJDAGEN VOOR PIC van 23 Nov. '31 tot 10 Jan. '32:
J.V. te H.F 1, C. te L.F 0,10, N.N. te L.F 1, R.R. te L.F 1, M.M. te O.F 0,75, J.K. te A.F 1, J.v.R. te B.F 1,50, J.W.L.N. te A.F 1, O.J.v.L. te L.F 2,50 G.F. te E.F 1, Verder T.F 1,50, ... F 1,20, U.F 1, W.F 0,60 allen te 2.

7.

waarnaar de arbeidersklasse streeft, dan is ook de beschikking over de productiemiddelen door de bedrijfsorganisaties en Raden onmogelijk, dan wordt het beschikkingsrecht verlegd naar de centra, waar de economische macht zich concentreert en dat is in de laatste instantie weer in de staat.

Daarom menen we, dat de Duitse Radenbeweging zich van haar doelstelling een scherper beeld moet vormen, dan ze tot dusver gedaan heeft. Het is een levensnoodzakelijkheid voor de beweging, omdat de heele Radenbeweging voor de ontwikkeling van het communisme zelf op losse schroeven staat, zolang men zich van deze dingen niet voldoende rekenschap heeft gegeven.

En ten slotte willen we nu terugkeeren naar ons uitgangspunt: de samenhang van klasstaktiek en klasdoel. De ontzaglijke macht van het moderne kapitaal bepaalt, dat de arbeiders zich de weelde van versplintering door vakverenigingen niet meer kunnen veroorloven, maar dat ze als bedrijfseenheden de klassestrijd voeren, ongeacht hoe ze over bepaalde onderlinge kwesties denken. Ten op zichte van de klassevijand vinden ze hun eenheid. De Raden en bedrijfsorganisaties als cellen van het communistisch bedrijfsleven vertoonen eenzelfde sociologisch beeld. Hoe verschillend allerlei vraagstukken door de arbeiders ook opgevat worden, ten opzichte van communistisch bedrijfsleven vinden ze hun eenheid in de gemeenschappelijke taak van beheer en afleiding der productieprocessen. Maar op grondslag van deze gemeenschappelijke taak komt toch de strijd der meeningen naar voren. De klasstaktiek probeert de arbeiders in een Radenbeweging als strijdgemeenschap te doen optreden, zonder dat ze daartoe als lid van een bepaalde organisatie zijn ingeschreven. Het klasse doel vat de arbeiders krachtens het productieproces samen, zonder dat ze tot deze of gene organisatie behoeven te behoren. Hun bedrijf is de band, die de arbeiders als klasse bijeenhoudt. Daarom is er geen tegenstelling tusschen klasstaktiek en klasdoel, maar bepalen ze elkaar juist wederkeerig.

Amsterdam 6 Januari 1932.

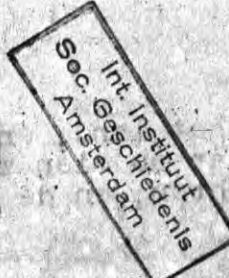
Drukwe

P. I. C. PERSDIENST VAN DE GROEPEN VAN INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (o)
AMSTERDAM, GEM. GIRO C 2885
POSTGIRO 203112

Deze dienst wordt aan belangstellenden gratis toegezonden. Stuur ons uw vrijwillige bijdrage.

DOELSTELLING:

De ontwikkeling van het kapitalisme voert tot steeds heviger crisissen, welke in steeds groter werkloosheid en telkens diepere ontvrichting van het productieapparaat hun uitdrukking vinden, waardoor miljoenen arbeiders buiten de productie staan en aan de uit-hongering zijn prijsgegeven. Daarbij nemen de belangen-tegenstellingen tusschen de ver-schillende landen steeds scher-per vormen aan, waardoor de

economische oorlog in een nieuwe wereldoorlog uitmond. De toenemende verarming en de steeds groeiende onzekerheid van bestaan dwingen de arbeidersklasse den strijd voor de communistsche productiewijze aan te binden. De groepen van Internationale Communisten wekken de arbeiders in dezen strijd op, het beheer en de leiding van productie en distri-butie volgens algemeen gelden-de, maatschappelijke regels ZELF ter hand te nemen, om zoo DE ASSOCIATIE VAN VRIJE EN GELIJKE PRODU-

CENTEN te verwezenlijken. De groepen van Internatio-nale Communisten zien den wezenlijken vooruitgang der arbeidersbeweging in de ont-wikkeling van het zelfbewust-zijn der arbeiders. Daarom plaatsen ze zich tegenover de leiderspolitiek van de parlemen-taire partijen en van de vakbeweging en stellen de leuze: ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN! DE PRODUCTIE IN HAN-DEN VAN DE BEDRIJFS-ORGANISATIES!

ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HANDEN DER BEDRIJFSORGANISATIE'S!

Zesde jaargang No 2.
Januari 1932 No 2.

Fragmenten uit : DE KEIZER GING, DE GENERAALS BLEVEN.

Om elf uur 's avonds heeft smid Lange de deur van zijn woning achter zich dichtgezet. Kwaad over zijn vrouw, die altijd het laatste woord moet hebben, en over zijn dochter, die hem daar die kerel, die Raumschuh, in huis wil brengen, loopt hij de trap af. Op de plaats trapt hij in een vullishoop. Hij scheldt op de huisbewaarder en op de reinigingsdienst. "Huur ophalen, verder kan die niks. En waar de reiniging eigenlijk zijn geld voor krijgt, - je zou hier in huis nog de pest oplopen!" Ook de huisdeur slaat hij met een klap achter zich dicht. Nee, dat gebeurt niet. Daar heeft hij Lucie niet voor in huis gehouden en zijn geld voor haar opgespaard. Van elke oorlogsleening heeft hij een aandeel voor haar genomen. Dat zijn er negen tot nu toe. Daar heeft hij zich allerlei voor moeten ontzeggen. En het ging ook alleen, omdat hij aan de groote hamer is gekomen en goed verdiend heeft. En nou komt ze hem met zoo'n --- nou, wat weet je eigenlijk van hem; weggelopen van huis is ie, en naar zee gegaan, dat is nou net de goeie! En zulke verwarde opvattingen als hij heeft: "..... zocals in Rusland moet het gaan, arbeiders- en soldatenraden! Wat weet zoo'n snotneus daar nou van, die moet eerst maar eens dreog achter zijn oren worden! Maar dat komt van die geheime opruiers, zocals die doctor Duncker er een is. Wat kan die nou van de arbeidersbeweging afweten! Zocals in Rusland, - nu, nu we vooruit gaan, nu onze menschen stap voor stap de macht veroveren! Gustaaaf Bauer is minister geworden!" Partijgenoot Scheidemann is staatssecretaris! "Voor het autocratisch regime is in Duitschland geen plaats meer!" Dat heeft Frits Ebert in de rijksdag duidelijk genceg verklaard. Ja zeker, de heeren zullen nog oogen opzetten! We gaan vooruit, dat ziet een blinde toech. Wat willen die schreeuwers van de U.S.P. eigenlijk, zoo'n Brantschke bijvoorbeeld, die nieuwe maat aan zijn hamer, - nu, nu onze partijgenooten de amnestie hebben doorgezet, zelfs Liebknecht is uit de gevangenis losgelaten! Overal gaan we vooruit! En hoe zijn we dan begonnen! Afdracht-avonden, huisbezoek, abonnee's werven, vergaderingen,